

[Leipzig], 11. Mai 1563

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 477-479.

Lit.: Hartig S. 11.

S. D. Binas litteras abs te hoc mercatu accepi expectatissimas illas quidem, quòd iampridem nihil allatum esset. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἐγράψω, παραφείσθω· οὔτ' ἐπιστολικὰ ὄντα, οὔτε τῶν πρὸς ἡμᾶς, κατ' οὐδένα τρόπον τῶν πρός τι. τὸ τοίνυν τῶν γερόντων οἰκεῖον, ὃς φησι, τὸ παροιμιῶδες, αἱ εὐχαὶ λοιπαὶ, αἱς μὲν βοηθῶν διατελῷ τῷ πονοῦντι, ἐπαρκεῖν δ' ἔτερως οὐκ ἔχω. Illa igitur omittantur. De caeteris autem remitto te ad quasdam priores nostras disputationes, quarum caput esse potes meminisse, εἰ τὸ φέρον σὲ φέρει, φέρε καὶ φέρου,¹ οὐδ' ἀγανάκτει. id quod et ego meditor ἐνίοτε μὲν ἀφθόνως, ἐνίοτε δὲ καὶ πάνυ γλίσχως. τοῖος γὰρ νέος ἔστιν. nosti reliqua. Sunt autem mihi et de Repub[lica] curae vt bono et viro et ciui, quemadmodum spero, et priuatae admodum molestae. Duo filij, Ioachimus et Philippus, in patria haerent. In quo mihi hoc maximè dolet, quòd cursus studiorum Philippi interrumpitur. Sed ferendum est quod mutari nequit. Litterarum Cl[arissimi] V[irilis] D. Laurentij Tuppij significationem et tuarum ἀξιώσιν indicaui Cl[arissimo] V[irilis] Georgio, qui modò aderat. Isquē has mihi dedit tibi mittendas. In ista parte ego prorsus nihil possum, qui ὕσπερ ὑποδμῶς τις hīc operas do non admodum ἐντίμους, meo loco pensum quod datum est absoluens. Sed, vt apertè nunc tibi fabuler, secundum Comicum, singularis quaedam est constitutio Academiae nostrae, et vnaquaque in ea τῶν καλούμενων δυνάμεων non modò plena iam est, sed abundans quoque, vt extraordinarium munus sustineri possit. Τοῦ Νικήτου δὴ τὸ ξύμπτωμα οἷον προύξενησε. Verba quidem de D. Laurentio facta sunt à me quoque coram Magnifico Dn. Ordinario, ἐποιήθησαν δὲ λόγοι. Sed fortasse D. Georgij litterae nunciant meliora. Ad has igitur vos remitto. Rogo autem te, vt salutes Dn. Laurentium meo nomine officiosè. Venio nunc ad te cum petitione. Scio inter libros generosi et magnifici Dn. Domini Io[annis] Iacobi esse Theonis scriptum explicantis locos apud Platonem mathematicae scientiae. Ex eo quae so te perficias, vt describatur ea tantūm quae de periodo humanae sobolis disputantur πολιτειῶν ἡ. vbi inest ille ἐπίτριτος πυθμῆν πεμπάδι συζυγεῖς, et caetera, de quibus natum esse prouerbium Platonicorum numerorum non dubito. Mirabere tantum mihi otij esse haec vt curem. Sed quid opus est defensione? Cupio cognoscere quid ille Θέων θεωρῶν commentus sit. Neque arbitror difficulter te impetraturum quod cupio, vel tibi vel mihi. ἐλπίζω γὰρ ὅτι παρ' ὑμῖν κήγων τις φοίνομαι ἡμες. Neque ego tamen tibi oneris quod graue sit, impono quicquam. Atque malo ἀνεπιστημονικώτερος esse, quam λυπηρὸς ἡ καὶ ὄχληρὸς τοῖς φίλοις. Salutes velim D. Hencelium. Bellum inter reges vicinos Daniae et Suediae procedere putatur, et fore magnum atque graue. Interea certamina verborum non intermittentur, quae fortasse tandem conferentur ad rem. Vale mi Wolfi, et benevolentiam erga me tuam, vt facis, conserua. Iterum vale. 5. Id[u]s Maij. 63.

¹φέρου] φέρον Druck, im Errataverzeichnis korrigiert.